

एतच् कृत्वा तथा 'इत्' उक्त्वा ताम् आमन्त्र्य निशाचरो
 अशोकदत्तः स ततो ययौ तावत् पितुर गृहं । 217
 कनीयः सुतविश्लेषडुःखद्वैगुण्यदायिना
 तादृशा तत्प्रवासिन पितरौ तत्र दुःखितौ । 218
 अतर्कितागतो यावद् आनन्दयति तत्क्षणात्,
 तावत् स बुद्धाश्चश्रुरस् तत्र 'एव' अस्य 'आययौ नृपः । 219
 स तं साहसिकस्पर्शभीतैर् इव सकण्ठकैः
 अङ्गैः प्रणतम् आलिङ्ग्य मुमुदे नृपतिश् चिरं । 220
 ततस् तेन समं राज्ञा विवेश नृपमन्दिरं
 अशोकदत्तः स तदा प्रमोदो ब्रूवन् इव । 221
 ददौ च राज्ञे संयुक्तं तद् दिव्यनूपुरद्वयं
 कुर्वाणम् इव तद्वीर्यस्तुतिं कणकणारवैः । 222
 अर्पयामास तच् च 'अस्मै कान्तं कनकपङ्कजं
 रत्नःकोशश्रियो हस्ताल् लीलाम्बुजम् इव 'आकृतं । 223
 पृष्टो ऽथ कौतुकात् तेन राज्ञा देवीयुतेन सः
 अवर्णयद् यथावृत्तं स्वं कर्णामृतदायि तत् । 224
 विचित्रचरितो ह्येव च मत्कारितचेतनं
 प्राप्यते किं यशः शुभ्रम् अनङ्गीकृत्य साहसं । 225
 एवं वदंस् ततस् तेन जामात्रा कृतकृत्यतां
 मेने स राजा देवी च प्राप्तनूपुरयुग्मका । 226